

Пусза сладостъ робѣшка!
Менѣ ме болѣсть завари,
Страдамъ силно и тесно!
Искусни сѣ лѣкари
„Да не мигъ въ обѣда;“
Все се гукъ събрахъ;
Но азъ искамъ да с'идѣхъ,
Да си цѣрѣхъ сѣмаха.

4.

И азъ давамъ прошение!
Пускѣте ме и мене
Че е вѣсенъ прѣдъше:
Останѣлъ ни сѣвѣта
Безъ каибѣтѣхъ и празенъ, —
А галѣ се нахожда
Кокалъ поне помазенъ;
Тукъ какво да гложѣхъ?

5.

Отпущѣ искамъ и ази,
Прѣдъзавиѣлъ неволѣхъ,
Защо сѣ сѣмъ зѣлѣ болѣхъ...
Лошавъ дерѣтъ ме нагази:
И Кихамъ, кашмѣмъ и хрѣмъ;